

[Helge Adam Møller]

være villige til at støtte dem og beskytte dem i et rimeligt omfang, og det lægger lovforslaget klart op til.

Hr. Niels Helveg Petersen mener ikke, at det vil betyde noget overhovedet. Det har jeg altså givet udtryk for at jeg er uenig i; jeg mener, det vil virke præventivt, også den anden paragraf i lovforslaget.

Og så til slut til fru Dorte Bennedsen, der siger, at det ikke er noget reelt problem, men at man i stedet skal gøre noget andet for at beskytte vidnerne. Og her vil jeg godt have at vide: Hvad er det for noget andet, som skulle give en tilsvarende mulighed? Skal man gøre som i England og Australien, hvor man bagefter giver vidnerne en plastisk operation og flytter dem og deres familie til en anden del af landet, så ingen kan finde dem mere. Er det en måde at hjælpe mennesker på at flytte dem væk og give dem en ny identitet?

Og til sidst spørger fru Dorte Bennedsen, om vidnerne fra Næstved, der var blevet truet, havde pligt til at vidne. Nej, det har man jo ikke ifølge gældende lov, men jeg har en stærk formodning om, at de vidner, der ikke turde møde op, havde gjort det, hvis reglerne i det forslag, vi behandler her, havde været gældende. De ville have afgivet forklaring, og vi havde haft mulighed for at give langt strengere straffe til de pågældende narkobagmænd og dermed forhindre, at de kom på fri fod så hurtigt, som tilfældet var. Nu er de allerede ude i samfundet igen og kan fortsætte med deres kriminalitet.

Så jeg synes altså, det er et godt og rigtigt forslag, vi har til behandling i dag.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Inger Stilling Pedersen erklærede for lidt siden, at ingen tør vidne af skræk for trusler eller vold, og samtidig sagde fru Inger Stilling Pedersen, at dette forslag kun skulle bruges i helt sjældne tilfælde. Jeg kan kun sige, at den argumentation hænger ganske enkelt ikke sammen.

Så vil jeg godt spørge hr. Helge Adam Møller, hvorledes dette forslag konkret kan bekæmpe rockerkriminaliteten. Og jeg vil også gerne spørge, om det overhovedet ikke bekymrer den konservative ordfører, at det åbner mulighed for at bringe falsk vidnesbyrd under

anonymitetens dække. Et falsk vidnesbyrd vil formentlig ikke genere voldsomt i visse af disse kredse.

Og når hr. Helge Adam Møller siger, at vi skal lytte til de 10.000 politifolk, får det mig til at sige, at nu oplever vi altså endnu en gang, at et lovforslag fra justitsministeren først bliver sendt til høring samtidig med, at det bliver sendt til Folketinget, og det indebærer jo, at vi ikke kender høringssvarene ved førstebehandling. Vi bliver tit i dette hus klandret for, at vi laver lovgivning uden at vide spor om, hvad de mennesker, der står midt i situationen og ved, hvor skoen trykker, mener om tingene, men ministeren har altså endnu en gang bragt os i den situation, at vi ikke kender disse høringssvar. Jeg er ikke i tvivl om, at både anklagemyndigheden og politiet vil støtte dette forslag, men jeg nærer en rimelig grad af tvivl om, hvorvidt en række andre juridiske grupper vil gøre det. Jeg synes, det havde været passende, om vi havde fået kendskab til de høringssvar inden førstebehandlingen, sådan som det heldigvis er vanlig praksis i andre ministerier.

Og så vil jeg gerne spørge hr. Helge Adam Møller angående Næstvedsagen: Disse vidner, var det tilfældige vidner? Jeg kender ikke Næstvedsagen nærmere, men jeg forstår, at det var en narkobagmandssag. Var det tilfældige vidner? Det har det næppe været, det har snarere været folk, der på den ene eller anden måde har været involveret i sagen, og det vil sige, at de heller ikke ville have været omfattet af dette forslag, selv om det blev vedtaget.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg ved godt, at hr. Helge Adam Møller skulle svare på mange spørgsmål, da han var heroppe. Der var også et af mine, han ikke fik svaret på, men nu ligger det i udmærket forlængelse af fru Dorte Bennedsens sidste bemærkning.

Er hr. Helge Adam Møller ikke enig med mig i, at når vi har at gøre med narkosager og rockersager, er det netop ikke sådan, som hr. Helge Adam Møller beskrev det i sit første indlæg, at den, der sidder i anklageskranken, garanteret er en kæmpestor forbryder og alle vidnerne nogle uskyldige væsener? Er det ikke netop sådan, at de, der sidder i vidneskranken, ofte har et eller andet i klemme i forhold til